

[Rasmussen (Gylling).]

Slægt, da tror jeg, man vilde naa meget, og man kunde vel nok faa gennemført noget i den Retning, hvis man beskæftigede sig med et Gælds- og Prioriteringssystem af noget anden Beskaffenhed end det, vi hidtil har kendt, Fastsættelse af Pante-grænser f. Eks., konjunkturbestemte Renter o. s. v.

Om selve Forslagene her skal jeg ikke fremsætte ret mange Bemærkninger. Mit Parti er enigt i at anbefale disse Skatter som Dækning til Brug for de Opgaver, som man har for Øje. Jeg vilde gerne rette en enkelt Henvendelse til den højt-ærede Finansminister. Der staar i Lovforslaget om Merindkomstskatten, at Grundlaget for denne er 3 Aars Indkomst. Det kan desværre ikke nægtes, at der er adskillige, der i samtlige disse 3 Aar har haft Underskud; og jeg er ikke rigtig klar over, om man efter den Form, Lovforslaget har, er i Stand til at yde Dispensation, hvor det kan siges at være rimeligt og nødvendigt, at en saadan gives. Flere af de foregaaende Talere har peget paa noget i denne Retning, og jeg vil for min Part ogsaa sige, at det vilde vel nok være heldigt, om man kunde give § 5 en saadan Form, at man, hvor der virkelig har været ikke alene ingen Indtægt, men eventuelt direkte Underskud, kunde i nogen Grad udjævne den voldsomme Indkomstskat, disse Mennesker ellers vil komme til at give efter flere Aars vanskelige Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaards store finansielle Indsigt ligger i saa højt et Plan, at det for almindelige jævne Mennesker kniber stærkt med at følge med, og jeg skal derfor heller ikke sige saa meget til det ærede Medlem. Jeg skal kun omtale en enkelt Ting, det ærede Medlem nævnte, nemlig en Skattereform, for saa vidt angaar Andelsselskaberne her i Landet. Dette Spørgsmaal kan formodentlig ikke siges at høre hjemme under Behandlingen af en Lov af denne Art, og for øvrigt, naar det ærede Medlem udtrykkelig nævnte Brugsforeningerne, ved det ærede Medlem naturligvis, at de er for de allerflestes Vedkommende beskattet akkurat som enhver anden Forretning her i Landet. Det gælder i alt Fald de Brugsforeninger, som ogsaa handler med Ikke-Medlemmer, og det vil sige ca. 75 pCt. af Omsætningen; der er der altsaa ikke noget at hente, for de giver i Forvejen den Skat, det ærede Medlem her er ude efter. Og Resten af Omsætningen er jo en Fordeling inden for Medlemmernes egen Kreds, som man hidtil

ikke har anset for at være nogen rimelig Beskatningsgenstand.

Skønt dette er min Opfattelse af dette Spørgsmaal, vil jeg dog gerne sige, at det kan være meget muligt, at man under en Skattereform ogsaa kommer til at beskæftige sig med Andelsselskabernes skattemæssige Forhold, og jeg har da for min Part ikke noget imod at sige, at de opsparede Formuer, der ligger i Reservefunds og paa anden Maade som virkelig store Værdier, der nu er skattefrie, kunde maaske komme ind under en Beskatning; Indkomstskat kan der jo ikke blive Tale om, men en Formueskat kunde man vel nok drøfte til sin Tid. Men det er vel ikke noget, der strengt taget hører hjemme under Behandlingen af de her foreliggende Forslag.

Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne anbefale de to Forslag, som vi her drøfter, og udtale vort Ønske om, at man maa kunne gennemføre de Forslag, der er Grundlaget for disse to Forslags Fremkomst. Jeg tror, at man ude omkring i Befolkningen er i høj Grad opmærksom paa, hvad der sker i disse Dage herinde i Rigsdagen. Det er godt nok, at man, som det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde i Forgaars, taler om ranke Rygge; men Sagen er jo nu engang den — og det gælder store Kredse inden for den danske Landbefolkning, ikke blot inden for enkelte politiske Rammer, men i alle politiske Lejre — at man venter sig noget af det, der nu er Tale om at gennemføre. Og lad være, at det maaske ikke bliver det, man havde ventet (*Clausager*: Nej), at Virkningerne maaske ikke bliver saa store, som man havde ønsket (*Clausager*: Nej) — jeg hører, at det ærede Medlem Hr. Clausager stadig følger med i det, jeg siger; det er jeg glad for; det kunde han ikke rose sig af, da han talte —, men Forholdet er det, at disse Kredse vil blive uhyre skuffet, hvis man ikke kan gennemføre noget, som er til Gavn for dem.

Det er en Forventning, man med Rette kan nære til Rigsdagen i dette Øjeblik, og jeg skal jo ikke advare Venstre mod at fortsætte paa de hidtil fulgte Veje, jeg kan kun ønske, at de fortsætter stærkere ad dem; men for Sagens Skyld vil jeg dog haabe, at Venstre betænker sig og ikke afviser Forslagene. De er efter min Mening ikke alene rent økonomisk, men ogsaa moralsk af stor Betydning; det er af stor Betydning, at man mærker, at der virkelig herinde er Ønske om i en streng og besværlig Tid som den, vi har for disse Er-